

Zalán Tibor

TÉVEDÉS ÉS SZÉGYEN

Mert sok híres emberrel találkozott azt hitte
hogy ő is híres És úgy is hordozta magát a
fasoron mintha ő lenne ők A nézőtéren
egy költő is ült aki sok híres emberrel nem
találkozott Szégyellte magát negyedosztályra
csavart múltangok és mű vészek között A versről
mégiscsak többet tart mint hogy eladható áru

Eladható mint a mégiscsak többet tudó vers
A múltangra csavart költők A törött művészek
Negyedosztályú szégyen lüktetett a teremben
Ne azért ülj híres emberekkel hogy híres légy
A színpadon se lehetsz ők és a fasorban sem
vagy más Hordozzák magukat a szárnalmas maszkok
Hiszik híres arccal az üresség lefedhető

PILINSZKY 100 ÁROK

Ikonok és homok a pódiumon Ökörszín
zongora melyen fekete madár fog játszani
és vérfényt vet az alkonyba hajló délután is
Hagyj még idő sóhajt fel az utolsó sorban és
ijedten veszi észre lényegtelen dolgokról
beszélnek fontoskodva Mert hát a lényeg mégis
az árokba zuhant részeg költemény sikolya

Részeg árokba zuhant költemények sikolya
mégis Mert hát a beszélők fontoskodnak Váltják
egymást s mind lényegtelen dolgokról beszélnek És
az utolsó sorban felsóhajt az idő Hagyj már
Alkonyfényt vet a délutánra a vér Hiába
fog játszani a fekete madár a vérvörös
zongorán A pódiumon homok És ikonok